

Залповетъ ставатъ по гжети. Нѣкакъвъ ся хаосъ царува на около, изгубвашъ главата и съзначieto са отказва да ти служи.

— Слава Богу! отбихме.... чува са наоколо.

Цѣлата нощъ по пространството задъ бруствертъ, гдѣ то вървеше атаката на турцитъ, вдигатъ са огнече. Огъ начало нашитъ часовои са растрѣвожихъ и са раздадохъ нѣколко гърмежи.

— Не бива да стрѣляте, белкимъ вий сте турци! Тѣ своитъ ранени и убити пребиратъ....

Въ седемъ часътъ, въ траншеята, слѣдъ утомителната нощъ солдатитъ обезкуражахъ. Въ всичко уморенность и изнемощяване.... Влажно, студено. Вунѣ на кръвъ.... На, азъ ще ги поободря! казува Скобелевъ и слѣдъ единъ часъ са явява оркестртъ на владимирскитъ пѣхотенъ полкъ. Музиката въ окопитъ на сто раскрача отъ неприятельтъ! Но ако да бѣхте видѣли вай, какъ ободрително подѣйствува това на умореннитъ солдати. Народнитъ гимнъ са придружаваше съ залповетъ на нашитъ батарен, съ престрѣлката на часовоитъ и съ громкитъ аплодисменти на картечницитъ.*) Едвамъ той са свърши, отъ край до край гръмна оглушителното ура, въ което, като че въ морето потънхъхъ и гърмежитъ на пушкитъ, и ревътъ на нашитъ топове.... Слѣдъ това познатитъ на този отрядъ звукове на плѣвненскитъ маршъ. Музиката днесъ свири до вечерята и отъ тогава всякой полкъ са явяваше въ траншеята съ свойтъ оркестръ. Самитъ солдати почнхъхъ да искатъ музиката.

— Ний забравихме войната, говори Скобелевъ. Нашитъ бащи бѣхъ по добри бойовни психолози и разбирахъ влиянието на музиката надъ солдатинътъ. Тя повдига духътъ на войскитъ. Наполеонъ, богътъ на войната, добръ съзнаваше това и водяше атаката подъ громкитъ звукове на маршътъ.

Слѣдъ малко, Скобелевъ са отпрати на другитъ позиции. Чтомъ като той са показа въ ложиментитъ турцитъ тутакси по акъ-паша открихъ трясъкътъ на безпорядочни гърмежи. Генералътъ поблагодари солдатитъ за отблъснатитъ отъ тѣхъ атаки, нареди ги и заповѣда да избержтъ двама отъ най показавшитъ са юнаци въ георгиевски ка-

*) Гърмежитъ отъ картечници твърдъ сж прилични на аплодисменти